

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2016r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

J. J.

przeciwko

Skarbowi Państwa: Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieścia, Sądowi Okręgowemu w Warszawie, Sądowi Okręgowemu w Krakowie, Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie, Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie, Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach i Ł. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda J. J. na zarządzenie sędziego przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią z dnia 4 grudnia 2015r. w sprawie o sygn. IC 804/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 924/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 4 grudnia 2015r. sędzia Przewodniczący w Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią w sprawie IC 804/15 zwrócił pozew J. J. przeciwko Skarbowi Państwa o zapłatę, gdyż powód nie usunął w wymaganym terminie uchybień formalnych pozwu, które nie pozwalały nadać mu dalszego biegu procesowego (art.130 § 2 kpc). Szerzej przyczyny zwrotu pozwu zostały wskazane w uzasadnieniu zarządzenia, którego odpisy strony otrzymały, a więc i powód, przez co nie zachodzi potrzeba ich powtarzania.

Z treści zażalenia powoda wnosić należy, że domagał się uchylenia zaskarżonego zarządzenia.

Twierdził w istocie, że zarządzenie sędziego Przewodniczącego nie jest trafne i że jego pozew mógł otrzymać dalszy bieg. Poza tym zarzucił, że nie został uprzednio rozpoznany jego wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, przez co może zachodzić nieważność postępowania (zażalenie – k.38).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie znajduje uzasadnienia. Poczynając od oceny zarzutu drugiego zażalenia wskazać należy, że aby Sąd mógł ocenić zasadność czy też niezasadność wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu zawartego w pozwie, musi mieć możliwość zorientowania się choćby ogólnie, czego strona się domaga i od kogo. W sprawach bardzo licznych, kierowanych do tego Sądu i do wielu innych sądów w kraju przez tego powoda, napotyka to

szczególne trudności. Fakt ten znany jest Sądowi Okręgowemu z urzędu, a dodatkowo znajduje potwierdzenie choćby w informacjach nadesłanych do tej sprawy przez Sąd Apelacyjny w Krakowie (k.20 – 21), Sąd Apelacyjny w Warszawie (k.23 – 27), czy Sąd Okręgowy w Krakowie (k.30 – 32). Podkreślenia wymaga, że Sąd Apelacyjny w Krakowie (jako reprezentant Skarbu Państwa) w sprawach o zapłatę odszkodowania zainicjowanych przez powoda J. J. i to przez różnymi sądami w całym kraju występuje aż w 77 sprawach, Sąd Apelacyjny w Warszawie aż w 163 i Sąd Okręgowy w Krakowie również w kilkudziesięciu sprawach. W tych okolicznościach powód musi mieć świadomość, że jego kolejne roszczenia kierowane wobec Skarbu Państwa nie mogą być ujmowane w sposób niezrozumiały i wysoce ogólny, tak, że bez dodatkowych informacji uzupełniających nie można ocenić, czy posiada on rzeczywisty problem cywilnoprawny, który chce poddać pod ocenę Sądu, czy też sprawa przez niego inicjowana jest li tylko przejawem podejmowania czynności procesowych niezgodnie z dobrymi obyczajami (czemu nakazuje przeciwdziałać ustawodawca choćby w art.3 kpc). Dlatego w okolicznościach tej sprawy powód słusznie został wezwany przez sędziego Przewodniczącego do usunięcia braków formalnych pozwu pod rygorem zwrotu pozwu, które w wezwaniu zostały dokładnie określone, a czego nie uczynił w wymaganym ustawowo terminie. Zatem – wbrew jego twierdzeniu – zarządzenie sędziego Przewodniczącego o zwrocie pozwu, bo nie mógł on otrzymać dalszego biegu procesowego było w zupełności uzasadnione.

Z tych zasadniczych przyczyn i dzielając argumenty przywołane w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia Sąd odwoławczy oddalił zażalenie powoda, jako nieuzasadnione (na podstawie art.385 kpc w związku z art.397 § 2 kpc).